

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 206/2021
03.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., против туженог ДОО „ББ“ из ..., кога заступа Милан Пољачки, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1712/20 од 20.08.2020. године, у седници одржаној 03.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1712/20 од 20.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1712/20 од 20.08.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом због пропуштања Основног суда у Новом Саду П 7926/19 од 10.02.2020. године, обавезан је тужени да тужиоцу исплати 3.001.842,15 динара са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате, на име испуњења преосталих обавеза по уговору о замени непокретности од 28.05.2008. године који је анексиран анексима уговора о замени непокретности ближе описаним у том делу изреке као и да тужиоцу накнади парничне трошкове са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1712/20 од 20.08.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену у делу којим је одлучено о трошковима поступка тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11) измењеног чланом 14. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као

изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП) јер се изузетна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а не и због примене процесних правила. Доношење пресуде због пропуштања представља примену процесних правила (члан 350. ЗПП).

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 11.09.2019. године. Вредност предмета спора је 3.001.842,15 динара (25.547 евра).

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић